<u>Ay Bəniz Əliyar,</u>
<u>Quba</u>

Bir məram yüklənir ağaca, suya,
Adi qanqal belə əlacsız bitmir.
Heç nə elə-belə gəlmir dünyaya,
Heç nə elə-belə dünyadan getmir.

Dəyər verənlərə şükür, çox şükür,
Kəramət sahibi Tanrıdır yenə.
Ona da sirr deyil ürəyimdəki,
Şair doğulmağım lütfdür mənə.

Hələ üzülməyib eşq yer üzündən,
O səbəb, dünyanın varoluşuna.
Əgər sevgi varsa, demək, mən varam,
Demək, yaşamıram boşu-boşuna.

Sağalda bilirəm könül yaramı,
Demək, ruhumdadır Tanrının eşqi.
Hər kəsin dünyaya gəliş məramı,
Xeyirdən ibarət olaydı, keşkə...

Ədalət .- 2025.- 26 dekabr (№49).- S.14.